

Anno C. 1689. 28. Octobr. plerisque Europæ Principibus, ope præpotentium Belgii Ordinum, mira celeritate Classsem stupendam paravit, quâ infido jam circa brumam navigantibus æquore, in Angliam, rebus fessis opem laturus trajecit, Numine pium conatum tantâ benedictione prosequente, ut terrore & in Galliam profugo Rege cum Regina & putatitio filio, non ex populi duntaxat voto, sed etiam Parlamenti decreto, sceptrum capessere jussus fuerit, mox solemniritu sub nomine Guilielmi III. cum conjugè Maria triplici Regno inaugurandus.

Hibernia quidam, ubi major longè Pontificiorum est numerus, instigante Tirconello Pro-Rege, obsequium novo Regi recusavit, obstinatior facta postquam Jacobus ex Gallia Exercitum omni commẽatu instructissimum advenisset, & præcipuas Regni Provincias atque Urbes occupasset, vix unâ & alterâ in extremo ad Septentrionem angulo relicta quæ Guilielmum desideraret. Inter eas ex gravi obsidione, stupenda non minùs patientia quàm fortitudine, suasu & exemplo D. Georgii Walkeri, V. D. M. tolerata, London-Derrium inclytum est, cui tandem Capitaneus Kirk / salutare ab Oceano sidus affulsit, quemque pientissimus & fortissimus Heros, Fridericus Schombergius, Fidei Confessor, à Rege Guilielmo cum exercitu missus, excepit, objecto quasi aggere metuendam universi Regni inundationem cohibiturus.

Priusquam verò in Angliam novus Rex transfretaret gravis inter Clementem Bavariæ Prin-